

ЕДНО ГЪРНЕ ЗЛАТО

(Руска народна приказка)

Живееха един дядо и една баба. Бабицката беше много разговорлива, каквато новинка чуеше, разнасяше я в цялото село.

Веднаж старецът, който беше ратай на един богат човек, отиде в гората за дърва. Както вървеше под едно старо дърво, ненадейно кракът му потъна в някаква дупка.

— Я! — рече старецът, — тука трябва да има нещо.

Наведе се, надникна в дупката и що да види: гърне, до горе пълно с жълтици.

— Това се казва късмет! Само че как ще ги занеса в къщи? Моята приказлива бабицка ще раздрънка навсякъде, че съм намерил злато. Ако се научи господарят, зло ще патя.

И като размисли старецът зарови гърнето пак в същата дупка и

се върна в къщи. На другия ден сутринта той отиде в близкия град, купи цяла торба кравайчета, една риба и един заек. Върна се в гората и окачи всичките кравайчета по клоните на дърветата. Рибата провеси под стария дъб, а заека отнесе на реката, омота го в мрежата с която ловеше риба и го скри в храсталака.

След това отиде при своята бабицка и рече:

— Хей бабо, голямо нещо напипах! Само, че не смея да ти кажа, защото ще разкаже и на цялото село.

